

DEN PERSONLIGA INTEGRITETEN OCH TROSSAMFUNDENS EKONOMISKA KRAV

av Dan Hanqvist¹

1. Inledning

Förhållandet mellan staten och Svenska kyrkan och de övriga trossamfunden förändrades vid stat-kyrkareformen från 2000 bl.a. genom ikraftträdandet av lagen (1998:1593) om trossamfund (LTS). Förändringen innebär att Svenska kyrkan har skilts från staten på så sätt att Svenska kyrkan och dess stift, församlingar och samfälligheter enligt den särskilda lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan är *egna rättssubjekt som för egen räkning kan förvärva rättigheter och ådra sig skyldigheter och föra talan inför domstol och andra myndigheter*. I samband med reformen infördes en ny föreningstyp, ”registrerat trossamfund”. De för föreningstypen särpräglade reglerna finns i LTS. Föreningstypen liknar i mycket de ideella föreningarna och, om LTS inte innehåller andra bestämmelser, skall vad som gäller för ideella föreningar tillämpas (prop. 1997/98:116 s. 22 och 180). Det rör sig inte om en associationsrättslig huvudform, i paritet med bolag och föreningar, utan snarare om en associationsform på samma nivå som andra föreningar (prop. 1997/98:116 s. 180). De registrerade trossamfunden kan betecknas som ”registrerade ideella föreningar”.²

I vissa avseenden – förmodligen mot bakgrund av samfundens ”betydelsefulla funktion” i samhället (jfr. prop. 1995/96:80 s. 8) – bistår den svenska staten trossamfunden med vissa tjänster. Enligt de nya bestämmelserna gäller att både Svenska kyrkan och andra registrerade trossamfund kan få hjälp av staten med beräkning, debitering och redovisning av avgifter från dem som tillhör de registrerade trossamfunden, samt med att ta in avgifterna (16 § LTS).³ Om detta bistånd inte hade gjorts tillgängligt för andra registrerade trossamfund än Svenska kyrkan hade det troligen varit svårt att i framtiden

¹ Advokat, fil. kand., LL.M. (Edin.); verksam vid Advokatfirman Vinge KB, Stockholm. Åsikterna som framförs i uppsatsen är helt mina egna.

² Jag har tidigare behandlat föreningstypen i Katolskt magasin 4, 6 och 9/2002, FT 2002 s. 381, Statsvetenskaplig tidskrift 2002 s. 31, Ny juridik 2/2003, Svensk kyrkotidning 2003 s. 618 och FT 2003 s. 417.

³ Jag har tidigare berört uppbörssystemet i Skattenytt 2002 s. 690, www.pointlex.se/pub/standard.asp?-art_id=25868&iM=, 2003-02-20, Svensk tidskrift 2/2003 s. 52 och SvSkT 2003 s. 367 och 649

behålla det för henne (jfr. SOU 1992:9 s. 397; SOU 1994:42 s. 138). Det är regeringen som har att besluta huruvida ett registrerat trossamfund – med undantag av Svenska kyrkan – skall få bistånd vad gäller beräkningen, debiteringen, redovisningen och insamlandet av avgifter (Svenska kyrkan är tillförsäkrad detta bistånd i lag) (2 § lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund (AvgL)). Det bör noteras att avgiften till ett registrerat trossamfund (liksom avgifter till ideella föreningar, ekonomiska föreningar och andra privaträttsliga associationer) är av privaträttslig (och alls inte av offentligrättslig) natur⁴ – i alla fall för alla registrerade trossamfund utanför Svenska kyrkan. Det är riksdagen som genom särskild lagstiftning ålägger medlemmarna i Svenska kyrkan att erlägga kyrkoavgift (7 § LSK);⁵ någon motsvarande lagbestämmelse finns inte avseende något annat registrerat trossamfund.

De avgifter som tas in med statlig hjälp skall beräknas på grundval av den till kommunal inkomstskatt beskattningsbara förvärsinkomsten (4 § AvgL). Det registrerade trossamfundet skall varje år till RSV lämna de uppgifter som behövs för att beräkna, debitera, redovisa och ta in avgifterna; uppgifterna skall gälla för visst inkomstår och får endast avse personer som är skyldiga att betala kyrkoavgift till Svenska kyrkan (jfr. 7 § LSK) respektive har eller anses ha samtyckt till att betala avgift till det registrerade trossamfundet (6 § AvgL). Andra registrerade trossamfund än Svenska kyrkan skall innan uppgifterna lämnas inhämta skriftligt samtycke från de personer vilkas avgifter skall tas in med statlig hjälp, varvid samtycket skall avse avgiftsskyldigheten till det registrerade trossamfundet och att avgifterna tas in med statlig hjälp (7 § AvgL). I utredningsdirektiven underströks vikten av att medlemmarna själva skall avgöra huruvida de vill betala avgift i samband med skatten (Dir. 1995:162 (Årsboken s. 849; SOU 1997:46 s. 121)) och kommittén uttalade att "[s]amfundens medlemmar skall inte tvingas att betala avgift via skattesystemet. Avgiften är en privaträttslig avgift. De enskilda skall själva kunna bestämma om den [sc. avgiften] skall betalas tillsammans med skatten eller på något annat sätt" (SOU 1997:46 s. 90). Vid en tidigare tidpunkt i

⁴ Jfr. prop. 1997/98:116 s. 60; prop. 1998/99:38 s. 229; prop. 1999/2000:94 s. 46; 229; SOU 1997:46 s. 90; Svea Hovrätts remissyttrande 1997-07-18, dnr R 26/97 över betänkandet (SOU 1997:41) Staten och trossamfundet, rättslig reglering, 2; redan SOU 1992:9 s. 397. Avgifterna till Svenska kyrkan behandlades tidigare som skatt enligt 60 § lagen (1928:370) om kommunal inkomstskatt. Enligt RSV (Skatteverket) är avgiften till Svenska kyrkan "närmast att betrakta som en medlemsavgift. Den är därför en skattefri inkomst" (Handledning för stiftelser och ideella föreningar s. 157).

⁵ I Ds 2002:6 förefaller avgiften till Svenska kyrkan betraktas som offentligrättslig (s. 38).

reformprocessen uttalades att: ”Från allmän synpunkt är det naturligtvis av vikt att tillse att ingen som ej är medlem påförs avgift” (SOU 1992:9 s. 397). Lagen föreskriver vidare att, om det registrerade trossamfundets stadgar innehåller regler om skyldighet för medlemmarna att betala avgift till trossamfundet i den ordning som gäller för skatter och avgifter enligt skattebetalningslagen (1997:483), medlemmarna skall anses ha lämnat sådant samtycke.⁶ Det kan noteras att Stadgar för Trossamfundet Romersk-Katolska Kyrkan 2000-06-22 (STRKK) – det registrerade trossamfundet Romersk-Katolska Kyrkan (RKK) är det enda registrerade trossamfund som använder sig av ”samtycke via stadgarna” – *inte* innehåller någon hänvisning till skattebetalningslagen; istället hänvisas till LTS.

Uppbördshjälpen aktualiserar vidare vissa frågor rörande den personliga integriteten; i praktiken har det visat sig att rättsskyddet för den enskilde är undermåligt vad gäller uppbörden.⁷ Detta har i särskilt hög grad visat sig beträffande RKK och riksdagens konstitutionsutskott har uttalat mycket skarp kritik mot RKK för dess hantering av det statliga uppbördsstödet (2002/03:KU20). Erik Janzon⁸ har nyligen i en artikel redogjort för de omständigheter under vilka *Skatteverket* bör göra ändring när registrerade trossamfund som beviljats statlig uppbördshjälp oriktigt (d.v.s. utan den enskildes samtycke) registrerat den enskilde såsom tillhörande en viss religiös bekännelse. Erik har också i sin artikel diskuterat vissa processuella frågor inom ramen för uppbördsförfarandet. Jag skall här beröra frågorna om den personliga religiösa integriteten ur ett annat perspektiv – nämligen hur de *registrerade trossamfundens* hantering av viss information reglerats materiellt och vissa komplikationer i samband därmed.

2. Skydd för känsliga uppgifter

Enligt Europaparlamentets och Rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995⁹ om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter gäller att medlemsstaterna skall förbjuda behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller

⁶ 8 § AvgL. I SOU 1997:46 s. 90 ställde sig RSV avvisande till den lösning som införts genom denna bestämmelse.

⁷ D. Hanqvist, *Skattenytt* 2002 s. 690, www.pointlex.se/pub/standard.asp?art_id=25868&iM=, 2003-02-20, *Svensk tidskrift* 2/2003 s. 52 och *SvSkt* 2003 s. 367 och 649 och A. Widman & D. Hanqvist, *Advokaten* 3/2003 s. 23.

⁸ FT 2004 s. 159ff.

⁹ EUT L 281, 23/11/1995 s. 31.

etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening samt uppgifter som rör hälsa och sexualliv (känsliga uppgifter) (Art. 8.1). Undantag görs vad gäller behandling som utförs ”inom ramen för berättigad verksamhet hos en stiftelse, en förening eller ett annat icke vinstdrivande organ, som har ett politiskt, filosofiskt, religiöst eller fackligt syfte, förutsatt att behandlingen endast rör sådana organs medlemmar eller personer som på grund av organets ändamål har regelbunden kontakt med detta och uppgifterna inte lämnas ut till tredje man utan den registrerades samtycke” (Art. 8.2 d)). För att uppgifter om att en viss person är medlem i ett registrerat trossamfund skall kunna lämnas ut till skattemyndigheterna räcker det alltså inte med att personen är medlem i föreningen eller att föreningen annars får behandla personuppgifterna. PUL innehåller ett generellt förbud (13 § jfrd. med Art. 8.1) liksom ett undantag (17 § jfrd. med Art. 8.2 d)) motsvarande direktivets.

Ett registrerat trossamfund får alltså inte behandla känsliga uppgifter om en person som inte (längre) är medlem i föreningen eller som inte har regelbunden kontakt med föreningen;¹⁰ RKK får t.ex. inte behandla uppgifter om de katolikers tro som ännu inte gått med i föreningen (t.ex. nyinflyttade utländska katoliker) och som inte har regelbunden kontakt med RKK. Med stöd av de norska förarbetena kan hävdas att den regelbundna kontakten måste initieras av den enskilde och inte ske på föreningens initiativ (uppsökande verksamhet) (Ot. prop. nr. 92 (1998-99) s. 112f; NOU 1997:19 s. 140). Varken PUL eller AvgL innehåller något undantag från detta krav på samtycke vad gäller utlämnande av uppgifter till skattemyndigheterna inom ramen för den uppbringningshjälp som erbjuds vissa registrerade trossamfund (”samtycke via stadgarna” enligt AvgL gäller endast själva uppbringningshjälp, men inte den enskildes rätt enligt PUL). Kraven i PUL på att samtycke skall föreligga ställs förhållandevis högt: samtycke definieras nämligen som ”varje slag av frivillig, särskild och otvetydig viljeyttring genom vilken den registrerade, efter att ha fått information, godtar behandling av personuppgifter som rör honom eller henne” (3 § PUL); att samtycket skall vara särskilt utesluter att ”samtycke via stadgarna” kan godkännas som samtycke enligt PUL. I doktrinen företräds uppfattningen att samtycket kan lämnas konkludent,¹¹ i alla fall i de icke-kvalificerade fallen;¹² kraven på det faktiska handlandet som

¹⁰ S. Öman & H.-O. Lindblom, Personuppgiftslagen (2001) s. 145.

¹¹ Öman & Lindblom s. 61f; i de icke-kvalificerade fallen intar nog Petersson & Reinholdsson samma inställning som Öman & Lindblom, trots de senares hänvisning till R. Petersson & K. Reinholdsson, Personuppgiftslagen i praktiken (2000) s. 107; se de senare å s. 106.

¹² Petersson & Reinholdsson s. 106.

skulle utgöra den konkludenta grunden för samtycket torde, om detta synsätt alls kan anses vara förenligt med lagtextens formulering, ställas högt för att kunna uppfylla rekvisiten om särskildhet och otvetydighet. I de finska (RP 96/1998 s. 38) och norska (NOU 1997:19; jfr danska betänkning 1345/1997 s. 216) förarbetena förefaller konkludent samtycke ha avvisats.

3. Samtycke till utlämnande

Samtycket till utlämnande av de känsliga uppgifterna skall dessutom vara på visst sätt kvalificerat. Beträffande de kvalificerade fallen följer redan av lagtexten att samtycket inte kan lämnas konkludent ("uttryckligen"), vilket också noteras i doktrinen.¹³ Samtycket skall vara en "informerad viljeyttring från den registrerade. Den som faktiskt kan tillgodogöra sig information om vad en behandling innebär och som faktiskt kan avge en frivillig viljeyttring, som innebär att han eller hon godtar behandlingen, kan lämna ett rättsligt giltigt samtycke".¹⁴ Samtycket skall vara *individuellt*; en förening som den registrerade tillhör kan inte genom att godta behandlingen lämna samtycke i den registrerades ställe.¹⁵ Kravet att samtycket skall vara *särskilt* anses utesluta generella samtycken.¹⁶ Vid tvist huruvida samtycke har lämnats är det den personuppgiftsansvarige som har bevisbördan för att samtycke lämnats.¹⁷

Det har hävdats att samtycke till utlämnande av de känsliga uppgifterna inte skulle vara nödvändigt om uppgifterna behöver lämnas ut för att rättsliga anspråk skall kunna fastställas, göras gällande eller försvaras.¹⁸ Även om denna tolkning skulle accepteras kan den inte vara tillämplig på frågor rörande uppbringningshjälpen, eftersom skattemyndigheten inte har att avgöra huruvida betalningsskyldighet till ett registrerat trossamfund föreligger (detta är förbehållet allmän domstol). I doktrinen poängteras att det här antagligen gäller anspråk som prövas av domstol och som sedan kan drivas in genom statlig myndighet.¹⁹ Denna ståndpunkt har starkt stöd i direktivtexten i olika språkversioner. Den svenska versionen anger att behandlingen skall vara nödvändig för att kunna "fastslå, göra gällande eller försvara rätts-

¹³ Petersson & Reinholdsson s. 107.

¹⁴ SOU 1997:39 s. 342; se också Öman & Lindblom s. 62.

¹⁵ SOU 1997:39 s. 341; Öman & Lindblom s. 62; Petersson & Reinholdsson s. 108.

¹⁶ SOU 1997:39 s. 342; Öman & Lindblom s. 63.

¹⁷ Prop. 1997/98:44 s. 126; Petersson & Reinholdsson s. 107.

¹⁸ Öman & Lindblom s. 145f med hänvisning till 16 §, 1 stycket c) PUL.

¹⁹ Öman & Lindblom s. 140f.

liga anspråk” (Art. 8.2 e)); motsvarande otydlighet återfinns i de finska,²⁰ danska,²¹ norska²² och engelska²³ versionerna. Av de franska,²⁴ tyska,²⁵ nederländska,²⁶ italienska,²⁷ spanska,²⁸ portugisiska²⁹ och grekiska³⁰ versionerna framgår dock att undantaget endast omfattar *judiciellt* förfarande (”inför rätta”). Den betydelse de oklara versionerna har gemensamt med de mer specifika, är just att direktivets skydd inte förhindrar behandling av uppgifterna för att den personuppgiftsansvarige *inför rätta* skall kunna vindicera

²⁰ ”oikeusvaateen laatimiseksi, esittämiseksi tai puolustamiseksi”; även 12 § 4) personuppgiftslagen 523/1999.

²¹ ”retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares”; även § 7, stk. 2, 4) lov nr. 429/2000 om behandling af personoplysninger.

²² ”fastsette, gjøre gjeldende eller forsvare et rettskrav”; även § 9, 1 stk., e) lov 31/2000 om behandling av personopplysninger.

²³ ”establishment, exercise or defence of legal claims”. Den brittiska Data Protection Act 1998 (Chapter 29) föreskriver i sin § 35 följande:

”(1) Personal data are exempt from the non-disclosure provisions where the disclosure is required by or under any enactment, by any rule of law or by the order of a court.

(2) Personal data are exempt from the non-disclosure provisions where the disclosure is necessary—

(a) for the purpose of, or in connection with, any legal proceedings (including prospective legal proceedings), or

(b) for the purpose of obtaining legal advice, or is otherwise necessary for the purposes of establishing, exercising or defending legal rights.”

Trots att huvuddelen av stycke (2) ligger i linje med direktivet bevarar sista satsen den engelska direktivtextens otydlighet.

²⁴ ”à la constatation, à l'exercice ou à la défense d'un droit *en justice*” (min emfas); även Art. 6, § 2 f) i den belgiska loi relative à la protection des données à caractère personnel och Art. 8:II.4° av det franska lagförslaget ”texte adopté n° 780, Assemblée nationale, Session ordinaire de 2001-2002, 2002-01-30, Projet de loi adopté par l'Assemblée nationale en première lecture relatif à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel et modifiant la loi n° 78-17 du 6 janvier 1978 relative à l'informatique, aux fichiers et aux libertés”.

²⁵ ”zur Geltendmachung, Ausübung oder Verteidigung rechtlicher Ansprüche *vor Gericht*” (min emfas); även § 4c (1) 4 Bundesdatenschutzgesetz 1990-12-20 (BGBl. I, 2954) (med ändringar).

²⁶ ”voor de vaststelling, de uitoefening of de vertedigin van een recht *in rechte*” (min emfas); även Art. 23 i den nederländska wet bescherming persoonsgegevens och Art. 6, § 2 f) i den belgiska wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

²⁷ ”constituire, esercitare o difendere un diritto *per via giudiziaria*” (min emfas); även Art. 12.1 h legge n 675/1996 tutela delle persone e di altri soggetti rispetto al trattamento dei dati personali.

²⁸ ”para el reconocimiento, ejercicio o defensa de un derecho *en un procedimiento judicial*” (min emfas).

²⁹ ”à declaração, ao exercício ou à defesa de um direito *num processo judicial*” (min emfas).

³⁰ Jag har inte haft tillgång till den grekiska direktivtexten, men formuleringen i Άρθ. 7.2 γ) Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, Ν. 2472/97 (den grekiska motsvarigheten till PUL) (για την αναγνώριση, άσκηση ή υπεράσπιση δικαιώματος ενώπιον δικαστηρίου; min emfas) gör att jag utgår ifrån att den grekiska direktivtexten innehåller motsvarande formulering.

sina rättigheter. Det statliga uppbördshjälpen till vissa registrerade trossamfund har inte denna karaktär, utan har snarare karaktär av service (det registrerade trossamfundets krav på betalning gäller obetaget att uppbörd inte sker genom skattemyndighetens försorg).

Som exempel på uppgifter som inte omfattas av samtyckeskravet nämns i litteraturen (2000) medlemskap i Svenska kyrkan i förhållande till den kyrkoavgift som medlemmen skall betala in till skattemyndigheten.³¹ Datalagskommittén gjorde (1997) ett liknande uttalande men hänvisade till den *skatt* som medlemmarna i Svenska kyrkan vid den tiden var skyldiga att betala (SOU 1997:39 s. 375). Avgiften som betalas av medlemmarna i Svenska kyrkan (som inte längre är en skatt) betalas dock *till Svenska kyrkan*, inte till skattemyndigheten (även om avgiften alltså i och för sig kan tänkas vara av offentligrättslig natur eller ha en offentligrättslig "färg"). De avgifter som skall betalas av medlemmarna i Svenska kyrkan har eventuellt bytt natur; för medlemmarna i andra registrerade trossamfund rör det sig alltså om privaträttsliga avgifter, liksom tidigare varit fallet. Uppgifter till skattemyndigheten avseende *skattskyldighet* kan knappast jämföras med uppgifter till skattemyndigheten beträffande *privaträttsliga avgifter eller annars avgifter som inte avser skattskyldighet*. Beslut om att skatt skall utgå och med vilket belopp (11:1 taxeringslagen (1990:324)) beslutas av skattemyndigheten i den skattskyldiges hemortskommun (1:2 taxeringslagen jfrd. med 2:1 skattebetalningslagen). Avgifter till föreningar (däribland registrerade trossamfund) beslutas av föreningarna i enlighet med stadgarna. Vid tvist är domstol behörig att pröva tvisten. Vid tvist mellan enskild och skattemyndigheten, däremot, är allmän förvaltningsdomstol behörigt forum (22:1 taxeringslagen), efter omprövning av skattemyndigheten själv (21:1 taxeringslagen). Ett skattekrav görs alltså gällande *vid skattemyndigheten och allmän förvaltningsdomstol* (vid överklagande av beslut avseende uppbördshjälpen är de registrerade trossamfundens inte parter i processen), medan krav på privaträttsliga avgifter görs gällande *vid allmän domstol*. Undantaget i PUL för att göra gällande rättsliga anspråk gäller inte vid det registrerade trossamfundets kontakter med skattemyndigheten, eftersom föreningen inte kan göra gällande rättsliga anspråk vid den myndigheten.

En intresseavvägning mellan den enskildes integritet och t.ex. ett registrerat trossamfunds möjlighet att genom statlig uppbörd ta in avgifter som är tvistiga torde vara att avgöra till fördel för den enskildes integritet avseende känsliga uppgifter. Det undantag från behandlingsförbudet som gäller avse-

³¹ Petersson & Reinholdsson s. 116.

ende rättsliga intressen skall tolkas strikt, eftersom det gör avsteg från ett starkt individuellt intresse av integritetsskydd; den strikta tolkningen stöds av att ett samtycke till utlämnande av känsliga uppgifter skall vara särskilt kvalificerat. I annat fall skulle skyddet för den enskildes integritet hota bli illusoriskt eftersom registrerade trossamfund skulle kunna föra fram ogrundade anspråk, i kraft av vilka de sedan skulle kunna behandla känsliga uppgifter i syfte att försöka hävda dessa anspråk. Domstolens dom i ett mål om betalningsskyldighet till föreningen har relevans för det registrerade trossamfundets anspråk mot den enskilde, vilket skattemyndighetens administrativa beslut om uppörd inte har. I de fall det registrerade trossamfundet känner till eller har skäligen anledning misstänka att uppgifter i dess register om medlemskap eller avgiftsskyldighet är oriktiga, bör föreningen inte ha rätt att lämna över uppgifterna till någon annan än en person eller instans som har att fastställa huruvida medlemskap eller avgiftsskyldighet föreligger (liksom rimligen till föreningens ombud). Även om t.ex. RKK skulle få behandla uppgifterna beträffande tvistiga medlemskap (t.ex. inför en domstolsprocess), medför detta inte att RKK också får lämna ut uppgifterna till skattemyndigheterna. RKK kan inte behandla personuppgifter beträffande dem som, utan att vara medlemmar, har regelbunden kontakt med föreningen (t.ex. vid kyrkobesök) vad gäller uppördshjälpen: blotta kyrkobesöken ger inte upphov till medlemskap, vilket utesluter samtycke till avgiftsskyldighet och uppörd annat än i särskild ordning enligt AvgL:s huvudregel (med mindre konkludent medlemskap uppstår).

4. Ansvaret i sammansatta organisationer

En särskild komplikation i samband med registrerade trossamfund, andra ideella föreningar och andra sammansatta organisationer kan uppstå beträffande fastställandet av vem som är personuppgiftsansvarig (en sammansatt organisation är organiserad på olika nivåer, såsom t.ex. Svenska kyrkan med stift och församlingar och fack- och idrottsrörelserna med centrala organisationer och lokala sektioner och klubbar). Av förarbeten och doktrin förefaller den regeln kunna utläsas att varje juridisk person själv ansvarar för de personuppgifter som den personen behandlar.³² Detta torde innebära att överföringen av personuppgifter från en organisatorisk del av ett registrerat trossamfund (som per definition är en självständig juridisk person enligt 13 §

³² SOU 1997:39 s. 333ff; Petersson & Reinholdsson s. 67; Öman & Reinholdsson s. 54ff

LTS) respektive en organisatorisk del av en ideell förening (om den är en självständig juridisk person, d.v.s. en egen ideell förening) till huvudföreningen utgör en behandling av personuppgifter enligt PUL. För t.ex. RKK torde detta innebära att när enskilda registreras som medlemmar i de organisatoriska delar som motsvarar församlingarna, uttryckligt och särskilt samtycke krävs för att uppgifterna skall få lämnas ut till huvudsamfundet RKK (om inte något av undantagen är tillämpliga; eftersom det är RKK, och inte de organisatoriska delarna som kan få del av uppbördshjälpen skulle ett sådant överförande av uppgifter till RKK inte rymmas under ens en vid tolkning av undantaget för att fastställa, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk).

